nou ja õppetuſt ni kauniste olli wasto wõtnud.

Agga temma es olle sega mitte rahhul, et ta hästi moistis luggeda, waid ta pü= dis ka õiget kasso tada sest, mis armas Jummal ommast surest hallastusest temmale olli annud. (Nenda ta isti wottis räkida;) sest kui ta middagi Katekismus= se ehk Piibli ramatust lugges, siis haakas ta sedda mõda, mis ta olli luggenud, ja sedda nou mõda, mis temmale temma õppetajast olli antud, ikka õhkama ja pal= lama sedda wisi: kui ta esimesest kä= sust lugges: meie peame Jummala ülle keik asjade kartma, armastama ja lem= ma peale lootma; siis ütles temma: Oh sinna iggewenne armas Jummal, ja nääd, et mul ep olle õiget Jummala kartust mo süddames, egga mingisuggust armas= tust sinno wasto, ei lotust ka peale egga usko sinno sisse, oh hallasta mo peale, hallasta mo peale, et minna jõua ennesle abbi sata, agga sinna tead, et mul keik waia on, sepärrast anna mulle omma Hõ kartust, armastust ja lotust, Jesuse Kris= tuse pärrast, kes sinno on tulnud meie ma= ilma sisse, mind waest pattust Jummala= kart=